

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004876 18 Кж
Бања Лука, 08.05.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Е.Т., М.М. и А.Х., због кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених, изјављеним против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 Кв 2 од 26.04.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.05.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Е.Т., М.М. и А.Х., изјављене против рјешења Округног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 Кв 2 од 26.04.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 Кв 2 од 26.04.2018. године, продужен је притвор против оптужених Е.Т., М.М. и А.Х., након потврђивања оптужнице Округног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0026040 18 од 23.04.2018. године, којом се терете за извршење кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двје) године од потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана донашења последњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу су, благовремено, изјавили браниоци оптужених. Бранилац оптуженог Е.Т., адвокат Б.Б. из Д., у жалби не наводи жалбене основе побијања рјешења, а приједлог ове жалбе је да се побијано рјешење укине и оптужени Т. пусти да се брани са слободе, уз одређивања мјера забране.

Бранилац оптуженог М.М., адвокат Р.С. из Д., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреда Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да се исто преиначи тако што ће се притвор укинути, уз евентуално одређивање блажих мјера од мјера притвора.

Бранилац оптуженог А.Х., адвокат С.Ј.С. из Д., жалбу је изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се рјешење укине, те да се овом оптуженом одреде мјере забране из члана 187. став 2. и 5. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Жалбама бранилаца оптужених М.М. и А.Х. оспорава се постојање основане сумње да су ови оптужени починили кривично дјело за које се терете, а затим ове жалбе, као и жалба браниоца оптуженог Е.Т., оспоравају и оправданост продужења притвора према оптуженима из притворских разлога предвиђених у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња да су оптужени починили кривично дјело за које се терете оптужницом, потврђена је бројним доказима (исказима свједока и објективним доказима) приложеним уз ту оптужницу, па имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, нема мјеста аргументима жалби бранилаца оптужених М. и Х., заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да су ови оптужени починили кривично дјело обљуба над дјететом млађим од петнаест година, из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС. Наиме, супротно наводима из жалбе браниоца оптуженог М., основана сумња да је и овај оптужени починио предметно кривично дјело, произилази из исказа оптужених А.Х. и Е.Т. датих пред окружним јавним тужиоцем у својству осумњичених, у присуству њихових бранилаца. Надаље, супротно наводима из жалбе браниоца оптуженог Х., из исказа оштећене Д.П., произилази да су сви оптужени, па и Х., знали да она има 13 година, јер им је сама то рекла.

Такође су неосновани приговори жалби бранилаца да није било мјеста продужењу притвора против оптужених из притворских разлога предвиђених чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да би пуштање на слободу оптужених, имајући у виду начин и околности под којима је извршено кривично дјело обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, као и његове посљедице, у својој свеукупности представљају нарочите околности које дјело чине тако тешким. Дакле, све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је оптуженима продужио притвор по овом притворском основу и о томе дао ваљане разлоге на страни 6. побијаног

рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалиоци упућују на те разлоге.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење укине, односно, преиначи и умјесто притвора да се оптуженима изрекну мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалбе бранилаца оптужених је ваљало одбити као неосноване, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић